

עֹשֶׂה חֶדְשׁוֹת

יַגֵּלה אֶת נִפְלָאוֹת הַבּוֹרָא יַחֲבֹךְ שְׁמָוֹ, אֵיךְ שְׁמַחְדֵש בְּטוּבוֹ,
בְּכָל יוֹם טָמֵיד מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית, וּעַל-יְדֵיכֶיהָ יִכּוֹל כָּל אָדָם
לְעַשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֶדְשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, פִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה חֶדְשׁוֹת לְגָמְרִי, וּעַל-כֵן אָסוֹר
לְהַתִּיאָשׁ עָצָמוֹ, רַק לְעַשׂוֹת בְּכָל פָּעָם הַתְּחִלָּה חֶדְשָׁה.

בְּנָנוּ וּמִפְרָד עַל-פִּי דָּבָרִי

רַבְנָנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַגָּדוֹרָא, אֹורַ הַגָּנוֹז וְהַצְפּוֹן,

בְּרִצְנָנוּ קָדִישָׁא עַלְאהָ, אַדְוָגָנוּ, מַוְרָנוּ וּרְבָנָנוּ

רַבִּי נְחַמֵּן מִבְּרָסְלָבּ, זִכְוֹתוֹ יָגַן עַלְינוּ.

עַל-פִּי דָּבָרִי תַּלְמִידָוּ, מַוְרָנוּ

הַגָּנוֹן הַקָּדוֹשׁ, אֹורַ נִפְلָא, אֲשֶׁר בָּל רַז לֹא אֲנִים לֵיהֶ

רַבִּי נְתַן מִבְּרָסְלָבּ, זִכְוֹתוֹ יָגַן עַלְינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוּקִי תּוֹרָה, נְבִיאִים, פָּתוּבִים וּמְאֻמָּרִי חַכְמִינָיו

הַקָּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדָרְשִׁים וּזְהָרָה הַקָּדוֹשׁ

הַוּבָא לְדִפּוֹס עַל-יְדֵי

חַסִּידִי בְּרָסְלָבּ

עִיהֵי יְרוֹשָׁלָיִם תּוֹכְבָּא

מוֹהָרָא"שׁ נ"י אמר: עקר מעלת בר
ישראל בשעה שזוכה לחידש את עצמו
בכל פעם, ולהסתכל על נפלאות הבורא
יתברך פלאי פלאות, איך הוא מחדש
בכל יום תמיד מעשה בראשית.

(אמרי מוֹהָרָא"שׁ, חלק ב', סימן תקלא)

קונטראס

עֲרָשָׁה חְדֻשָּׁה

.א.

צָרִיךְ שַׁתְּרוּ, אֲהַבְּבֵי, אֶחָד הַיָּקָר, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
נִעְשָׂות חְדָשָׂות לְגַמְרִי, וּבְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַחְדָּשׁ בְּכָל
יוֹם תִּמְיד מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית, וְאֵין יוֹם דָוָמָה לְחַבְרוֹ כָּל,
וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מַתְחָדָשִׁים מַחְיָן חְדָשִׁים לְהָאָדָם
בְּהַשְׁגַּת אֱלֹקִיתוֹ יִתְבָּרֶךְ; עַל-כֵּן עַלְיָךְ לְהַחְדִּשׁ עַכְשָׁו
דִּיקָא, וְלֹעֲשָׂות הַתְּחִלָּה חְדָשָׂה לְגַמְרִי, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל
עַל הַעֲבָר כָּל, רַק תְּדַמֵּה בְּדַעַת כָּאֵל וּנְולָדָת הַיּוֹם
מְחָדֵשׁ, וּבָאַמְתָּה כַּפִּי גָּדֵל בְּחַמְנוֹתוֹ יִתְבָּרֶךְ, שְׁגַם שָׁךְ
הַיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא, בָּאַמְתָּה נִשְׁמַתָּה נְולָדָה הַיּוֹם מְחָדֵשׁ, כִּי
זֶה עַקְרָב חְדֹושׁ הָעוֹלָם — שֶׁאָנוּ מַאמְינִים שְׁהַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא מַחְדָּשׁ בְּכָל יוֹם תִּמְיד מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית.

עוֹשֶׂה חֶדְשָׁות

וּעוֹשֶׂה חֶדְשָׁות לְגָמָרִי, וְכָמוֹ שֶׁמְרָאשׁ תְּחִלַת הַבְּרִיאָה בָּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָמָות מִרִישׁ הַאֲצִילָה עַד סֶוֶף נִקְדָּת הַעֲשֵׂיה הַגְּשֵׁמִי הַזֶּה, אֲשֶׁר לִפְנֵי מֶרֶאָה עִינֵינוּ, בֶּרֶאמֶת הַכָּל כְּرָצֹנוּ — יִשְׁ מָאיִן הַמְּחִלָּט אַחֲרָה הַעֲדר הַגָּמָור, כִּמְוֹכָן גַם עַתָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא מַחְדָּשׁ בְּטוּבוֹ מַעֲשָׂה בְּרָאָשִׁית, וּעֲקָר חֶדְשָׁה מַעֲשָׂה בְּרָאָשִׁית בְּכָל יוֹם הוּא עַל-יָדֵי הַחֲכָמָה, כִּמוֹ שֶׁכְתוּב (תְּהָלִים ק"ה) : בְּלָם בְּחָכָמָה עֲשֵׂית, שֶׁהָם הַמְחִין הַחֶדְשִׁים הַגְּמַשְׁכִין בְּכָל יוֹם, לְהִכְרִיר אֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בַּידְיעָה וְהִכְרִיר חֶדְשָׁה ; וְעַל-כֵן רָאה לְהַתְהִדֵּשׁ הַיּוֹם הַזֶּה דִיקָא, וְתַשְׁכַּח אֶת כָּל הַעֲכָר עַלְיכָךְ, וְתַתְחִיל עֲכָשׁוֹ מַחְדָּשׁ לְהַמְשִׁיךְ עַצְמָךְ אֶלְיוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְנִיס בְּדֻעַת אֶמְתָת מִצְיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ כַּפְיִ הַיּוֹם הַחֶדֶשׁ הַזֶּה דִיקָא.

ב.

אֲהָוֹבִי, אֲחִי הַיְקָרִי ! עַלְיכָךְ לְדִעָת, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם נִעְשִׁים חֶדְשָׁות, וְעַל-כֵן רָאה לְעֹשָׂה עֲכָשׁוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה הַתְּחִלָה חֶדְשָׁה, לְשׁוֹב אֶלְיוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֶל תִּסְתְּכִל עַל הַעֲכָר כָּל, וְצִרִיךְ שְׁתַדֵּעַ, כִּי זֶה עֲקָר תְּקוּן כָּל הָעוֹלָמָות, שְׁנִعְשָׂה בְּכָל יוֹם חִשְׁךְ וְלִילָה, שֶׁזֶה תְּכִלָּת

עושה חדשות

רטו

הקטנות, והירידות, והנפילות וההשלכות שעוברים על כל אחד ואחד בפרטיו פרטיות, ואחר כך נעשה אור בקר, ומתחילה להאריך מחדש לה אדם, להורות, שאחר כל הנסיבות מתחילה להאריך לה אדם, ואסור להתייחס עצמו בשום אופן שבעולם כלל, רק לעשות התחלה חדשה לגמרי, בדגמת היום שמתחיל עם חשך, ואחר כך מאיר אור הבקר, כמו שבתوب (בראשית א'): ויהי ערב ויהי בקר, קדם מקדים החשך, שהוא — כלל המיריות והקטנות והירידות, ואחר כך מתחילה האור ומהין להשיג בהשגתו יתברך, על-כן צריכין להשתדל להתחילה בכל פעם מחדש, ולא תהיה העבודה ישנה אצלו, כי עקר כח העבודה הוא בפי התחלה, ועל-כן אריך להתחילה בכל פעם מחדש, כי אולי לא היתה התחלה בתרלה ברואי, ועל-כן צריכין להתחיל עתה מחדש דיקא, וכן בכל יום ויום צריכין לעשות התחלה חדשה, ולהתחדש מחדש, כי גם שם יתברך עושה היום חדשות לגמרי, ועל-כן אהובי, אחוי בזקן! אל תהיה בטלו, ואל תגיח את עצמך לפל כלל רק תעשה עכשו ביום זהה התחלה חדשה, כי בכל יום בפרק צריכין להתחילה לעסוק בעבודת השם יתברך מחדש, כאלו

עדין לא התחילה מעולם, וכמו שאמרו חכמינו בקדושים (ספר דברים): אשר אני מצוך היום, בכל יום ויום יהיה בעניין חדשם, וכן דרשו על פסוק (דברים כ"ז): הסכת ושמע ישראל, היום זהה נהיה لكم, שבכל יום יהיה דומה בעניין כאלו היום באח עמו בברית, נמצא שבכל יום ויום צרייכים לעשות התהדרשות חדשה, ולא לפל בדעתו כלל, רק היום הזה נולדת מחדש, ואין לך שום עבר כלל.

ג.

צרייך שתדע, אהובי, אחוי, היקר, כי בכל יום ויום הקדוש ברוך הוא מחדש את כל הבריאה בהתחדרשות חדשה, אף שנדרמה לך, כאלו עולם במנגנו עומד, והיום העולם עומד בדין כמו אחתמול, אל תאמר זאת, כי לא מדעת מהשבך, כי הוא יתברך מחדש את כל הבריאה בכל יום ויום מחדש ממש, ועשה מעשה בראשית בכל יום ויום, ונתקיים: ויהי ערב ויהי בקר, בדגמת התחלת הבריאה, ובכל יום ויום נמשכים על הארץ מיחין חדשים לזכות להכירו יתברך בתמיינות ובפשטות

גמור, וזכר זה לא ישיגו רק וכי הראות, אשר כבר
 לקחו את עיניהם מחיזו דהאי עלמא, ואינם רואים
 משום דבר את גשמיota העולם, רק את רוחניות חיota
 אלקוטו יתברך, המחה והמהוה והמקים את דומם,
 צומח, חי, מדבר, הם דיקא משיגים ומרגישים איה
 שבכל יום ויום נעים חידשות למורי; ועל כן,
 אהובי אחי, ראה גם אתה להתחדש בכל מיני אפניהם,
 RAL פניהם אצל היאוש והמרירות ברגע, ועליך
 לדעת כי אין יום דומה לחברו כלל, ועל כן אסור
 לפל בדעתו משום דבר שקרה עמו אthonol, עליו
 לדעת, כי ביום זה הוא חדש למורי, חדש מעשה
 בראשית, ובאופן זה תמיד יזכה לחידש את עצמו,
 ולעולם לא יפל ולא יבוא לידי יאוש ומרירות, חס
 ושלום, ויזכה לחידש עצמו באמונה הקדושה
 ובתשוקה חידשה בכל פעם, ועל-ירידי-זה ימשך עליו
 אור ומחיין חיota דבקות בעצם עצמיות אלקוטו
 יתברך, אשרי מי שאיןו מטעה את עצמו כלל!

ד.

צריך שתדע, אהובי, אחי, זה שתקנис בעצמך

אמונת חדש העולם — לידע שהקדוש ברוך הוא מחדש בכל יום ויום מעשה בראשית, בזה ממשיך עליך חסדים חדשים בכל יום ויום, כי עקר החסד נמשך רק כפי שהאדם זוכה להאמין בו יתברך, ואיך שהוא מחדש את כל הבריאה בכל יום ויום מחדש ממש, כי זה תלוי בזה, הינו המשכת החסדים בעולם, והמשכת חסדים על עצמו, תלוי כפי שמאמין בו יתברך שהוא חדש מחדש את כל הבריאה כלה, וכל אחד מישראל כפי שזוכה להתקרב אל הצדיק האמת — רבו, הדבק בקביעות בו יתברך, כמו כן המשכת גם עליו אמונה חדש העולם, חדש מעשה בראשית, כי האדם בעצמו קשׁה וכבד לו להגיע אל ידיעת ברורה ומצפה זו, כי עוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום כל מיני ירידות ונפילות, והשלכות, צרות, יסורים ומרירות עד שבסמут שיתיאש לגמרי מהיו, אבל הצדיק האמת — רבו הדבק בקביעות אצלו יתברך הוא צופה תמיד בפרקבה העלונה, ודבק בחי המים, הוא יודע וمبין ומרגיש, וכי בזמנים כאלה, שהוא באמת מתחדש בכל יום ובכל שעה ובכל רגע כגדמת מה שנעשה למלחה בכל העולמות העליונים; ועל-כן

מי שזכה להיות מקרוב אל רבינו אמת זה, גם עליו נמשכים דבקות, וחיות, וזיו ואור זה אשר על-ידי רבינו הדקיות והתקבשות שיש לו אל רבנו הצדיק האמת, כמו כן גם עליו ימשך מהאור הגנוו הזה של חדש מעשה בראשית בכל יום ויום.

ה.

אחי היקר! עלייך לדעת, כי הוא יתברך ממלא כל עולם, וסובב כל עולם, והוא יתברך ברא את כל הבריאה כליה, ואפלו את החלל הפנוי, הינו את כלל הענינים, ששכל אנושי אינו יכול לתפס ולהשיג, גם שם מסתרת אמת מציאותו יתברך, ובאמונה זו תלוי כל חדש העולם — שיאמין שיש חדש, הינו — הקדוש ברוך הוא חדש בכל יום ויום מעשה בראשית, ונעשה בכל יום ויום חדשות לגמרי, ואיןו הזמה يوم לחברו הכל, על-כן מה ולמה לך להשבר מכל דבר, אפלו שעכשו עברת, רחמנא לצלן, על כל התורה כליה, חס ושלום, עלייך לדעת שהיום הזה הוא חדש לגמרי, שהבריאה של היום אינה דומה כלל ליום האתמול שעבר, ובאין ערך איים דומים זה

לזה, ועל-כון מה ששבר עליך אثمול, ועשית מה שעשית וכיו'. עליך לדעת כי הארת המחין והחכמה והשכל של היום זה הוא כבר ענין אחר לגמרי, ועל-כון אףה יכול לשוב היום זה אליו יתברך. ולעשות התחלה חדשה לגמרי.

ו.

ראה, אהובי, אחי, להתחדש בכל יום ויום, ולא תנייח בעצמך העצלות והכבודת, אשר על-פי רב באים להאדם רק על-ידי שזוכר מה עבר — מה שעשה ומה שקרה עמו. שדבר זה משליכו אל תוך היאוש, ומיהיאו נופל אל הփירות רחמנא לצלון; ועל-כון ראה להתחדש עצמך בכל עת ורגע ממש, ותדע כי הוא יתברך עשרה חדשות ובורא מחדש בכל יום ויום את הבריאה בלה, והכל חדש לגמרי. ובזה תזכה לעשיות בכל פעם התחלה חדשה.

ז.

אחי היקר! ראה לחידש עצמך בכל עת ורגע, ולא תפל ביאוש, חס ושלום, כי יאוש זה יותר גרווע

עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת

רכא

מִכֹּל הַעֲבָרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וּעֲקָר הַפְּגָם לְמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת
הַעֲלִיוֹנִים הָוָא הַיּוֹשֵׁב, שֶׁמְתִיאָשׁ עָצָמוֹ אַחֲרֵי שְׁעַשָּׁה,
חַס וּשְׁלוּם, אֵיזָה עֲבָרָה, שֶׁאוֹ גַּעֲטָק לְגַמְרֵי מִמְנוֹ
יַתְּבִּרְךָ, כִּי כָל זָמֵן שֶׁהָאָדָם חָפֵץ לְחֻזָּר בְּחַשּׁוּבָה אֶלְיוֹ
יַתְּבִּרְךָ, עֲדִין יִשְׁלֹׁשׁ לוֹ תְּקוּה לְתַקְנוּ הַכֶּל, וְלֹא עוֹד אֶלְיוֹ
שֶׁיָּכֹל לְהַעֲלוֹת עַל-יָדֵי נִפְילָתוֹ עוֹד אֶלְפִּים וּרְבָבוֹת
נִשְׁמֹות, שֶׁגַּס-כָּן נִפְלוּ בָּאוֹתוֹ הַלְּכָלוֹךְ וְתַּמְפּוּס
הַמְזֻהָּם, שֶׁהָוָא נִפְלֵל, אֶבֶל תְּכַפְּ-וּמִיד כְּשַׁרְקָ מְתִיאָשׁ
עָצָמוֹ, הַרְיִי זֶה גַּעֲטָק לְגַמְרֵי מִכֹּל הַעוֹלָמוֹת וּפְגָמוֹ
גָּדוֹל מֵאַד מֵאַד, וּעֲקָר הַנִּפְילָה הָוָא הַיּוֹשֵׁב —
שֶׁמְתִיאָשׁ עָצָמוֹ, וְנִדְמָה לוֹ כָּאַלְוֹ אֶבֶל מְנוֹס וְתְּקוּה
מִמְנוֹ, וּעֲקָר הַיּוֹשֵׁב בָּא דִיקָא עַל-יָדֵי שְׁנוֹפֵל לְזָקָנָה
— שְׁנִידָמָה לוֹ כָּאַלְוֹ הַכֶּל כָּרְבָּר נִזְקָן, וְלֹא עוֹלָם לֹא יִכְלֶל
לְשָׁנוֹת אֶת עָצָמוֹ, אֶבֶל אָמֵן יַרְגִּיל עָצָמוֹ לְיַלְךָ בְּדָרְךָ
הַפְּלָאָה הַזֹּוֹ שֶׁל חֲדוֹשׁ — שִׁיזְבָּה לְחַדְשָׁ עָצָמוֹ בְּכָל
עַת, וַיַּדְעַ וַיַּאמְין כִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת
בְּכָל עַת, עַל-יָדֵי זֶה יִכְלֶל לְצִאת מִירִידָתוֹ וּנִפְילָתוֹ.

.ח.

אָחִי הַיּוֹשֵׁב! רָאָה לְחַדְשָׁ עָצָם בְּכָל פָּעָם, וְאֶל

טניך בעצמך היואש והעצלות, אשר לא יביאו לך שום תועלת — לא ברוחניות ולא בגשמיות לא בזאת ולא בזאת, כי כשהאדם נופל אל תוך ייאוש ועצלות, אין שוכב כפגר מות, חס ושלום, ולא עוסק בעסקי העולם הזה, ואיןו עוסק בעסקי עולם הבא, והוא אבוד לגמרי, ועל כן ראה לחדר עצמה בכל פעם, ותדע כי כל יום הוא חדש לגמרי, ומהיום הזה עוד לא היה לך בזאת העולם, ותכף ומיד כשרק עבר, כבר לא יהיה לך היום הזה, ועל כן עשה מה שתעשה לפועל מהهو חדש ביום זהה דינקה, הנה בגשמיות — ראה לעסוק באיזה עסק חדש, והן ברוחניות — ראה ללמד איזה למוד חדש, ותחפלל איזה תפלה חדשה שתחדש מדעתך, והן שתקים איזה מצוה חדשה, או תפעה את המצוה של היום בחיות חדשה, וכן ראה לחדר איזה חדש חדש בתורה ובמצוותיו יתברך ובאמת עלייך לדעת, אהובי, אחינו היקר, כי הכל אחד — הגשמי הוא רוחני, והרוחני הוא גשמי, כי אricsים תמיד לקשר את שני העולמות — העולם הבא בעולם הזה, והעולם הזה בעולם הבא, ועל כן גם בעסקיך — בעסקי העולם הזה, עלייך לזכור בו יתברך — ברוחניות חיית אלקיות יתברך, המחייה

רכג עוֹשָׂה חֲדָשָׁות

והפּהּוּה את זה הַדָּבָר הַגְּשָׁמִי, וזה כָּל מֵצֹוֹתָיו
יתְּבָרֶךְ, הַמְּלַבְּשׁ בְּדָבָר גְּשָׁמִי דִּיקָא כָּדִי לְגַלּוֹת שָׁגֶם
בְּתוֹךְ הַגְּשָׁמִי גְּנוּז וְנִסְתָּר רַוְחָנִי, וּבָאָפָן הַזָּה תָּזָּכָה,
לְחִדְשׁ עַצְמָךְ תָּמִיד.

.ט.

צָרִיךְ שְׁתַּרְגַּיל עַצְמָךְ לְעַשׂוֹת בְּכָל רַגְעָ וְדַקָּה
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, וְתַשְׁכַּח אֶת כָּל הַעֲבָר עַלְיכָךְ,
וְלֹעֲלָם תְּהִי רַגְיל לוֹמֵר מָה דְּתַוְ�הָה הַוָּה, וּמְכָאן
וְלֹהָבָא חַוְשְׁבָנָא; וְאֶל כָּל זה תָּזָּכָה דִּיקָא עַל-יַדְךָ
שְׁתַּכְנִיס בְּעַצְמָךְ אֲמַתָּה מֵצִיאוֹת יְתָבָרֶךְ, וְתַדְעַ כִּי אֵין
שִׁים מֵצִיאוֹת בְּלֹעֲדָיו יְתָבָרֶךְ, וְהַכְּל לְכָל אַלְקָוֹת גַּמּוֹר
הַוָּא וּבִידְיעוֹת אֵלוֹ תָּזָּכָה לְחִדְשׁ עַצְמָךְ בְּכָל פָּעָם, כִּי
הַוָּא יְתָבָרֶךְ עֹשָׂה חֲדָשָׁות בְּכָל עַת וְרַגְעָ; אֲשֶׁר-
הַמְּדֻבָּק עַצְמוֹ בּוֹ יְתָבָרֶךְ וּמְחִדְשֵׁ עַצְמוֹ תָּמִיד.

.י.

אֳחִי הַדָּקָר! רָאָה לְהַרְגִּיל עַצְמָךְ לְשַׁפְּחָה בְּכָל פָּעָם
אֶת הַעֲבָר, כִּי אֵין זה מַעֲלָה לְזַכָּר פָּמִיד אֶת
הַכְּשַׁלׁוֹנוֹת וְהַיְרִידּוֹת שָׁלָךְ, אַתָּה צָרִיךְ לְרֹאֹת לְחִדְשֵׁ

עצמן בכל פעם, ותמיד תתחילה התחלה חדשה לגמרי, והכל הולך אחר התחלה, ועליך לדעת, כי גם הקדוש ברוך הוא עושה חדשות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, ומחידש את כל העולמות כלם, וזה אמונה בחידוש העולם – שהקדוש ברוך הוא מחדש בכל עת ובכל רגע את עולמו ומנהיגו בהשגחה נוראה ונפלאה, אשר לא יכולו הריעון, ושם בשר ונדם אי אפשר לו לחתפס ולהשיג דבר זה ורוחני זהה, כי הוא אין סוף, ובזה אין לשום ברירה תפיסה כלל, כי לא ניתן לתפיסה במוח האנושי, כי אם הצדיקים הגדולים במעלה נפלאה, שעמדו על עצמן ימים ושנים, עד שגם הם נעשו בבחינת אין מפש, ונכללו בו יתברך, הם משיגים את רוחניות חיית אלקותו יתברך, וכי שזו כה לתקרב אליהם, אין הם משפיעים גם עליו מה אור הגנו זהה, עד שגם הם זוכים להשיג זאת כי הוא יתברך עושה חדשות בכל פעם, ומחידשים עצמן תמיד, ובידיעה זו של חדש העולמות לידיע כי השם יתברך עושה חדשות בכל פעם, על-ידי זה יכולים לצאת עמוקי עמוקים, מהשאול פחתית ומתחתיו, ויכולים לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולשכח את העבר לגמרי. עד

שִׁיחַח לְחַיּוֹת בְּכָל פֵּעַם חַיִים חֲדָשִׁים לְגָמְרִי; אֲשֶׁר
הַזּוֹכָה לְהִכְנִיס בָּעַצְמוֹ יִדְיעָת אֲמַתָּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבְּרַךְ,
וּמְחֻדָּש עַצְמוֹ בְּכָל פֵּעַם.

.יא.

אָרוּךְ שַׁתְשַׁבָּח, אֲהוֹבִי, אָחִי, אֶת כָּל הַעֲבָר עַלְיךָ
וּלְעַשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגָמְרִי, וְאֶל כָּל זֶה תַּזְפֵּה
דִּיקָא אָם תְּכִנִּיס בְּדִעַת אֲמַתָּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבְּרַךְ,
וַתְּדַע וַתְּאמַן בְּאִמּוֹנָה פָּשׁוֹטָה, אֲשֶׁר הוּא יִתְבְּרַךְ
מְחִיה וּמְהֻנוֹה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה וּבְכָל עַת
וּרְגַע הוּא מְחֻדָּש בְּטוּבוֹ מְעָשָׂה בְּרָאשִׁית, וּעוֹשֶׂה
חֲדָשׁוֹת לְגָמְרִי, כִּי כָל הָעוֹלָמוֹת מִקְשָׁרִים וּמִיחְדִּים
אָחָר לְהַשְׁנִי בְּקָשָׁר בְּלִינְטָק עַד הָעוֹלָם הַזֶּה — הַפְּלִיל
מִקְשָׁרִים יִחְדֹּו, וּבְכָל עַת וּרְגַע הוּא יִתְבְּרַךְ נוֹפֵח בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת חַיוֹתוֹ יִתְבְּרַךְ, וּעַל-פָּנָן בְּכָל עַת וּרְגַע נָעֲשִׂים
דְּבָרִים חֲדָשִׁים לְגָמְרִי, וּזְכִי הָרָאות וְהַשְׁמִיעָה זָכוּם
לְרָאוֹת וּלְשִׁמְעַ פָּלָאי פָּלוֹאות מִכָּל הַבְּרִיאָה, סְדוֹdot
וּרְזִי דָּרוֹזִין; אֲשֶׁרִי עַזְן רָאתָה זֹאת, אֲשֶׁרִי הָאַזְן
שְׁשִׁמְעָה זֹאת וְאָתָה אֲהוֹבִי, אָחִי הַיָּקָר. רָאה לְהַרְגִּיל
עַצְמָךְ גַּם אָתָה לְרָאוֹת וּלְשִׁמְעַ מִכָּל דָּבָר אֲמַתָּת

מציאותו יתברך ואם עדין לא זכית לזה, ראה לדבק עצמה אל צדקתי הדורות, המקובלין מהצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה ממד שCKER זכה להכלל לגמר באין סוף ברוך הוא.

יב.

אחי היקר! ראה לדבק עצמה באור אין סוף ברוך הוא יתברך, המPAIR בכל העולמות, ומכסה ונעלם ונסתור בעולם זהה, כי בה בראש הקדוש ברוך הוא את העולם הזה — שיהיה נעלם ונסתור אלקיותו יתברך, עד שידמה להאדם כאלו כל העולם הזה נפרד לגמרי מכל העולמות, וכאלו הוא, חס ושלום בראה נפרדת, וזה עקר עבודת האיש היישראלי — לקשר ולחבר את העולם הזה לעולם הבא, וכשהזוכה להגיע אל הבהра זו אשר העולם הזה מקשר ומחבר אל העולם הבא אז ממשיך על עצמו אור וחיות רוחניות אלקיותו יתברך, וכי בעולם הזה כדוגמת חיים בעולם הבא, וזוכה לחדר עצמו בכל עת ורגע, ותמיד שמח צוהל ושבש בערבות נעימותיו זיו שכינה עוז יתברך, המسبب אותו, כי בש אדם מדבק עצמו

בְּחִי הַחַיִם בֹּו יַתְּפֵרֶךְ, אָזִי נָעֲשָׂה בְּדִגְמָת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וּמְחַדֵּשׁ עָצָמוֹ בְּכָל עַת תִּמְיד, כִּי הוּא יַתְּפֵרֶךְ עוֹשָׂה חֶדְשָׁות לְגַמְרִי בְּכָל עַת וּרְגֹעַ, לְמַעַן קִיּוֹם כָּל הָעוֹלָמוֹת מִרְאַשׁ הָאֲצִילוֹת עַד סֻוֹף נִקְדָּת הַמְּרָכֶז שֶׁבְּעוֹלָם הַעֲשִׂיה הַגְּשִׁמי הַזֶּה.

יג.

אֲהוֹבִי, אֲחִי הַיקָּר! רָאה לְהַתְּחִדְשֶׁ בְּכָל פְּעָם, וְאֶל תִּפְלֶל בְּשׁוֹם יָאוֹשׁ וּמְרָה שְׁחוֹרָה, חַס וּשְׁלוֹם, כִּי הַשֵּׁם יַתְּפֵרֶךְ מְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תִּמְיד מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית, וּכְמוֹ שֶׁהוּא יַתְּפֵרֶךְ מְחַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹכָן צָרִיךְ הָאָדָם — שֶׁהוּא עֹולָם קָטָן, לְמַדֵּשׁ עָצָמוֹ בְּכָל עַת, וּעַל-יְדֵי מִדְתָּת הַהַתְּחִדְשָׁות יוּכָל לְהַמְּשִׁיךְ עַל עָצָמוֹ בְּפִרְטִיּוֹת, וּעַל כָּל הָעוֹלָם בְּפִרְטִיּוֹת, וּעַל כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם בְּכָלְלִיות עַצְם עַצְמִיות זַיו שְׁכִינַת עָזֹז יַתְּפֵרֶךְ, וְאֶז יָרָא אֵיךְ שַׁהְכֵל בְּכָל וּבְפִרְטָה וּבְפִרְטִיּוֹת פִּרְטִיּוֹת תְּלִוִיִּים עַלְיוֹ, כִּי חִיב כָּל אָדָם לוֹמֵר בְּשִׁבְילֵי נִבְרָא הָעוֹלָם (סְנַהְדרִין ל'ז.), וְאֶם בְּשִׁבְילֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, הָרַי עַלִי לְעַסְק בְּתִקְוֹן הָעוֹלָם בְּכָלְלִיות וּבְפִרְטִיּוֹת וּבְפִרְטִיּוֹת פִּרְטִיּוֹת,

וַיְהִי מֵשִׁיךְ עֲרָבִית נְעִימֹת זַיְוָן שְׁכִינַת עַזּוֹ יִתְּבְּרֹךְ,
וַיְהִי מֵשִׁיךְ חַיִים חֲדָשִׁים בָּו, וּבָכֶל הָעוֹלָם וּבָכֶל
הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרִי מֵשֶׁשֶׁם לְבָב לְכָל זֶה, וְאֲשֶׁרִי הַעֲסָק
בַּתְּקוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת בַּהֲמַשְׁכָת זַיְוָן אָוֹר וְחַיּוֹת אַלְקָוֹתָו
יִתְּבְּרֹךְ, אֲשֶׁרִי לוּ בָזָה וּבָבָא, וּכְרוֹזִין יוֹצָאים מָרוּם
גְּבָהִי מָרוּםִים: "אֲשֶׁרִי הַבָּנָה הַמְּכִיר אַת אָבָיו!"

.יד.

אָחִי הַיְּקָרָ! רָאָה שָׁשִׁים דָּבָר בָּעוֹלָם לֹא יוּכֶל
לְהַפְּלִיל אָוֹתָךְ בָּזָקָנָה וַיְאֹוֹשָׁ, הַדְּבָק עַצְמָךְ תִּמְדִיד בָּאוֹרֹו
יִתְּבְּרֹךְ, וַתְּאִמְנֵן בָּאֱמֹנוֹנָה פְּשָׁוֹטָה, אֲשֶׁר אֵין שָׁוָם
מִצְיאוֹת בְּלָעָדָיו יִתְּבְּרֹךְ כָּלָל, וְהַכָּל לְכָל עַצְמָם עַצְמִיוֹת
חַיּוֹת אַלְקָוֹתָו יִתְּבְּרֹךְ מִמְשָׁ, וּבָזָה שְׁתְּכִנִּיס יִדְיָעָה
וּאֱמֹנוֹנָה זו בְּדַעַתְךָ, תָּזַפְּה לְחַדְשׁ עַצְמָךְ בָּכֶל פָּעָם
מִחְדָּשׁ, כִּי הוּא יִתְּבְּרֹךְ עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת נְפָלוֹת לְגָמְרִי
בָּכֶל עַת וּרְגֹעַ, וּעַל-כֵּן כְּמוֹ שַׁהֲוָה יִתְּבְּרֹךְ מִחְדָשׁ הַכֶּל
בָּכֶל רְגֹעַ מִחְדָשׁ, כְּמוֹ-כֵן תָּזַפְּה גַּם אַפָּה לְהַתְּחַדְשָׁ
בָּכֶל פָּעָם.

.טו.

אָחִי הַיְּקָרָ! תְּדֻעַ כִּי הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִחְדָשׁ

בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ובכל יום הויא יתברך עושה חדשות לגמרי; על-כז מה עלייך לפל בדעתך מכל מה שעבר עלייך מקדם, או אחותמול, או שלשות, או לפני שבוע, חדש או שנה, עלייך לדעת, כי היום והרגע הזה חדשים לגמרי, והוא יתברך עושה חדשות ועל-כז ראה גם אתה לחדש עצמן בהתחדשות חדשה, ותשפטך להתקרוב מחדש אליו יתברך — הנה בקיום מצוותיו יתברך, והן בלמוד התורה הקדושה, והן בתפלה — להתפלל לפניו בתפלות הקביעות, וגם לחידש תפלוות חדשות מדעתך.

טז.

אח' ה'יקר! צרייך שתכenis את עצמן לגמרי בಗלי אורו יתברך, ותמיד תצייר בעצמך איך שמלא כל הארץ כבודו, ולאין שום מוצאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הויא, ועל-ידי זה תפנס בך תמיד התחדשות חדשה, לחידש עצמן לחזור אליו יתברך, כי עקר ירידת ונפלת האדם והתרחבותו ממנו יתברך הוא רק על-ידי הספקות, והכפירות

וְהַאֲפִיקוּרָסָות שְׁנַכְנָסִים בּוֹ, וְעַל-יִדִּיְּזָה נוֹפֵל בְּכָל
פָּעֵם אֶל תֹּוךְ זָקָנָה דִּسְטָרָא אַחֲרָא, עַד שְׁמִיאָשׁ עַצְמוֹ
לְגַמְרִי אֶבְלָב בָּזָה שְׁיִכְנִיס אֶת עַצְמוֹ אֶל תֹּוךְ הָאָמוֹנוֹת
הַקָּדוֹשָׁה יַזְכֵּה לְחַדְשָׁה עַצְמוֹ בְּכָל פָּעֵם.

יז.

אָחִי הַיָּקָר ! רָאָה לְהַתְּחִדְשָׁה עַצְמָךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְאֶפְלוֹ שֶׁכְּבָר עָבֵר עַלְיךָ עַד עַכְשָׁוֹ מֵהַשְׁעָבָר, וּנְפָלָת
וּנְכָשָׁלָת בְּכָל מִינִי חֲטָאים וְעַוּנוֹת וּפְשָׁעִים וּעֲשִׁיתִים
מְעֻשִׁים מְגַנִּים עַד מָאָד, אַף-עַל-פִּיכְן רָאָה לְהַעֲבִיר
הַכָּל מִדְעָתָךְ, וַיָּרָא לְעַשְׂוֹת הַתְּחִלָּה חְדָשָׁה לְגַמְרִי, כִּי
עַלְיךָ לְדִעָת, כִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חְדָשָׁת בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם, וְמַיִּזְעַד לְמַה הַצְּרִיכָת לְפָלָל בְּבּוֹרֶץ יָקוֹשׁ זֶה
שְׁנְפָלָת בּוֹ, אָוְלִי בְּזָכוֹת זֶה שְׁתַחַזֵּר בַּתְּשׁוּבָה אֶלְיוֹן
יַחֲבֹרָה, וְתַעֲשֵׂה הַתְּחִלָּה חְדָשָׁה, עַל-יִדִּיְּזָה תָּזִכה
לְעוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה עַד אֶלְפִּים וּרְבָכּוֹת נִשְׁמֹות, שֶׁגַּם כֵּן
נִפְלָו בְּכָאָר שְׁחַת זֶה — שְׁאַתָּה נִפְלָת בָּהֶם, וּבָזָה
שְׁאַתָּה תָּעַלָּה תָּזִכה לְהַעֲלוֹת גַּם אֹתָם, עַל-פִּיכְן רָאָה
לְעַשְׂוֹת מִהְרָגָע הַזָּה הַתְּחִלָּה חְדָשָׁה, וּמִתְחִיל לְדִבָּר
עָמוֹ יַחֲבֹר בְּלֶשׁוֹן שְׁאַתָּה רָגִיל בָּה, וְתִסְפֵּר לִפְנֵיו

רלא עוֹשָׂה חֶדְשָׁות

יתברך את כל לך, וכל מה שעובר עליו, ותסיח
דעתק לגמרי מה עבר; ואל כל זה תזקה דיקא על-ידי
רבי שיחה בין קונה אשר על-ידי זה תחמצק
ותחדש אמונתך בו יתברך, ותאמין שהוא עוֹשָׂה
חרשות בכל יום.

.יח.

אחי היקר! ראה להתחדש עצמה בכל פעם, ואל
תפל בשום יאוש וمرة שחורה, חס ושלום, כי
היוש והمرة השחורה יחרשו אותך ברוחנית
ובגשמייה גם יחד, ולא יביאו אותך אל שום תועלת
כלל, רק עוד יכיבו לך כל צרותיך ומרירותיך,
שעbero عليك עד עכשו, ובזה שתזקה לחדרש עצמה
בכל פעם, ולהריגש התחרשות חדרשה, בזה תזרק
ממה את כל הבדות ומרירות שמסבבים אותך בכל
פעם, ותהייה רגיל לעשות התחלה חדרשה בכל פעם;
אשרי לך!

.יט.

אהובי, אחי היקר! ראה להתחדש עצמה עכשו

מחדש לגמרי, ואל תפל בדעתך כלל מכל מה שעבר עלייך; ראה לשכח את העבר לגמרי, ועל-ידי-זה תוכל לעשות התחלת חדשה. עליך לדעת, כי בכלל יום נעשים דברים חדשים לגמרי, מה שעוד לא נעשה מיום בראש אלקים אדם על האדמה, כי כלל יום הוא يوم, והוא יתברך יש לו שעשושים מהעבורה של כל יום ויום — התורה שלומדים ביום זה, הפתולות שמתפללות ביום זה, הבורוי האמונה שמדוברים ביום זה, מכל يوم ויום עולים. ונעים תקונים אחרים לגמרי; אשרי מי שיעשה בכלל יום ויום התחלת חדשה, וידע כי הוא יתברך עשה חדשות לגמרי בכל יום, ועל-ידי-זה יזכה לחידש עצמו בכל יום ויום חדש, ולא יתריאש עצמו, ולא יפל בדעתו כלל, רק ירגיש עצמו בכלל يوم ויום כאלו נולד ביום זהה דיוקן; אשרי הזוכה לבוא להתחדשות חדשה כזו בכלל יום.

כ.

אהובי, אחיו! ראה לחקק בדעתך, אשר כלל يوم הוא يوم חדש לגמרי, ועוד לא היה לך היום הזה

עוזשה חֲדָשָׁת

רג

כלל, וכן קשאך יעבר היום, כבר לא יהיה לך היום כלל, ועל-כן ראה לנצל את כל יום ויום — לחטף בו איזה טוב, איזה דבור תפלה אליו יתברך, איזה דבור אמונה לדבר ממוני יתברך, איזה למועד התורה הקדושה, איזה קיום מצוה, ועליך לדעת, כי מה שאתה חוטף ותופס בזאת היום, זה ישאר לך, וזה עקר בחירת האדם — לבחור טוב — לידע, כי ביום זה יכולים לחטף טוב אמיתי ונצחי או להפוך — שיפל, חס ושלום, ביושן ודכאון, וניחשב כאלו היום זה כבר אינו יום, וכבר לא יכול לחזור אליו יתברך כלל מרוב יאוש. ובאמת عليك לידע, זה עקר שלמות הקדשה — כשהעדין יש לו בחירה לבחור ביום טוב, או להפוך — ביום רב, לחידש עצמו ביום זה, או לפל ביושן ובMRIות ביום זה, ועליך לדעת, כי זה רצונו יתברך — שתיהיה לנו בחירה דיקא, והינו שתיהיה אחיזת הסטרא אחרת לפתות ולנטות מדרך הטוב וניחשיך את היום להאדם, עד שייהיה נדמה לו כאלו אבד מנוס ותקווה ממוני, ועל-ידי שזוכים לכפות את הסטרא אחרת, וזוכים להתחדש עצמנו, ולידע, כי הוא יתברך "עוזשה חֲדָשָׁת" בכלל يوم, על-ידי זה דיקא נשלהמת הקדשה, וזה עקר

השלמות שהאדם צריך לזכות לה – להתחדש עצמו בכל יום מחדש.

כא.

אהובי, אחוי היקר! ראה להרגיל עצם לדבר בכל יום ויום מחדש עמו יתברך, וכל יום יהי אצלו חדש לגמרי, ותדבר דבריים חדשים, אשר עוד לא דברת עד עכשו. מה אמר לך אהובי, אחוי? אין אתה יכול לשער את גkol הנחת רוח והשענויות שאתה גורם למעלה בכל העולמות, בשעה שאתה מדבר עמו יתברך בכל פעם בדבוריים ותפלות חדשות, הלא אתה מיחד למעלה ייחודיים חדשים וגורם צורפים חדשים; אשרי לך! וכרכזים יוצאים בכל העולמות: "אשרי הבן שמחדש אורות צחחות, ומוציאים מועלומות סתרי כל חי, ומגלים מהעלם אל הגלוי", כי בזה שהאדם המלבש בחומר, ומסבב עם הסתרות, מדבר עמו יתברך בזה העולם, על-ידי זה הוא מגלה את אמתת מציאותו יתברך פה למטה, ועשה לו יתברך דירה בפתחותונם, ועל-כן בזה שמדובר בכל יום ויום דבריים חדשים, ויודע

שַׁהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא "עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת" בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וּמִגְלָה וּמִפְרָסֶם אִמְתָּחָת מֵצִיאוֹתו יִתְבָּרַךְ, בָּזָה מֹצִיא
מִכְחָא לְהַפְּעָל אֶת תְּכִלָּת פֻּנְתָּה הַבָּרִיאָה שַׁהְיָתָה בְּגַין
דִּישְׁתָּמוֹדִיעַן לְיהָ, הַיְנוּ שִׁזְׁכָּוּ לְהַכְּרִירֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם מִחְדָּשׁ, כִּי רַק בְּשִׁבְיל זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
"עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת" בְּכָל יוֹם, כִּדִּי שִׁיתְגַּלְתָּה אָרוֹן יִתְבָּרַךְ
בָּזָה הָעוֹלָם דִּיקָּא; וּעַל-כֵּן אָשָׁרִי מִשְׁמָגָלָה אָתוֹת,
אָשָׁרִי לו! וּאָשָׁרִי חָלָקו!

ככ.

אָחִי הַיְקָרִי! בַּתְּקָרְבָּן קָטְנוֹתֶךָ, אֶל תְּפֵל בְּדִעְתָּךְ
כָּלָל, רַק רָאָה לְעֹשָׂות הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה — לְחַזֵּר אֲלֵינוּ
יִתְבָּרַךְ כִּי אֲצַלְוּ יִתְבָּרַךְ מִתְחָדְשִׁים כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּכָל
יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רָגֶעָה, וּעַל-כֵּן אֵין לְךָ מָה לְפֵל
בְּדִעְתָּךְ כָּלָל, וְכָל זֶה תְּלוּי כִּפְיָה אַמְוֹנה הַקָּדוֹשָׁה
שַׁתְּכַנֵּיס בְּדִעְתָּךְ — שַׁתְּגַע בִּידֵיכָה בָּרוּךְ וּמְזֻכָּת,
אָשָׁר אֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלָעְדֵיכָו יִתְבָּרַךְ כָּל, וְהַכְּלָל
לְכָל אַלְקּוֹת גַּמָּור הוּא.

כג.

אָהוֹבִי, אָחִי הַיְקָרִי! רָאָה לְעֹשָׂות כָּל מִינִי פָּעָלוֹת

שְׁבָעוֹלִם לַהֲתִיחַזֵּק וְלֹא לְפָל בְּדֻעַתְךָ, וְעַלְיךָ לְדֹעַת, כִּי
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַחְדָּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית, וְעוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת נְפָלוֹת בְּכָל עַת
וְגַע, וְעַל־כֵּן מָה וְלֹמַה לְךָ לְפָל כָּל־כֵּה בְּדֻעַתְךָ, הַנּוּ
אָמֵת שְׁאַתָּה נִכְשַׁל בְּכָל פָּעָם בְּחַטָּאים, וְגַם עוֹבָרים
עַלְיךָ צָרוֹת וִיסּוּרִים וּמְרִירּוֹת, אֲכַל עַמְּךָ כָּל זֹאת עַלְיךָ
לְדֹעַת, כִּי הַיְאֹשׁ וּהַמְּרִירּוֹת אֶל מְאוֹמָה לֹא יִבְיאוּ
אֹתָתְךָ, עַל־כֵּן עֹשֶׂה מָה שְׁתַׁעֲשֶׂה בְּאַפְןֵן שְׁתַׁופְּלָל לְעֹשָׂות
בְּכָל פָּעָם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, וְלֹעֲלִם לֹא תִּסְתְּפִלָּל
עַל אֲחוֹרִיךָ כָּל אֲפָלוֹ שְׁעַשִּׁית אֶת הַעֲבָרָה הַכִּי
גְּרוּעָה, חַס וְשַׁלּוּם, רָאה לְהַסִּיח דַּעַתְךָ מִזָּה, וְתַּעֲשֶׂה
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְשׁוּב אֶלְיוֹ יִתְבָּרֶךָ, וְתַּדְבֵּר עָמוֹ יִתְבָּרֶךָ
כִּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ עַמְּךָ רַעַהוּ, וּבְכָל יוֹם וְיּוֹם וּבְכָל שָׁעה
וּשְׁעָה תִּשְׂתַּדֵּל שְׁיִהְיוּ לְךָ דָּבָורים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר כָּל זֹה
גּוֹרָם לְאַרְוֹפִים וּוְיֹהִדים חֲדָשִׁים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

כד.

אֲהוֹבִי, אָחִי הַיְקָרִ! צָרִיךְ שְׁתַׁדַּע — בָּאָמָת אַתָּה
אָוְמֵר שֶׁאָי אָפָּשָׁר לְךָ לַהֲתִיחַדֵּשׁ בְּשָׁוָם אַפְנֵן שְׁבָעוֹלִם
מְרַב יִרְיָדָתִיךָ וּקְטָנוֹתְךָ, עַלְיךָ לְדֹעַת שָׂזָה סִימָן

שְׁנַפְלָתּוּ מֵהָאֱמֹנוֹתָה הַקָּדוֹשָׁה, וַחֲמֹנָא לְצַלֵּן, וַגְּכֹבָה מִמְּחֹךְ
כָּל הָאוֹרוֹת, כִּי מַי שְׁמַא מַי בָּאֱמֹנוֹת שֶׁלְמָה בּוֹ יִתְּבַרְךָ
וַיּוֹדַע בִּידִיעָה בְּרוֹרָה וּמְחֻלְטָה אֲשֶׁר מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְהָוָא מִחְיָה, וּמִתְּנוֹהָ וּמִקְיָם אָתָּה כָּל הַבְּרִיאָה
כָּלָה, הָוָא לְעוֹלָם לֹא יִפְלֶבֶת בְּדַעַתּוּ כָּלָל, רַק פָּמִיד
יְחִידָה עָצָמוֹ בַּהֲתִיחִידָותּוּ חִדְשָׁה.

.כה.

אָחִי הַיָּקָרִי! אֶל תִּפְלֶבֶת בְּדַעַתּוּ כָּל מֶכֶל מַה
שְׁעוֹבֵר עַלְיךָ בָּזָה הַעוֹלָם, כִּי סָוףׁ כָּל סָוףׁ בֵּין כֵּה
וּבֵין כֵּה תִּבְלַה אֶת יְמֵיךָ בְּשָׂוִה, וּעַל-כֵּן מַה וְלֹפֶה לְהָ
לְהַשְׁבֵּר כָּל-כֵּה מֶכֶל דָּבָר, רַאה לְחִידָשׁ עָצָם בְּכָל
יּוֹם, וּבְכָל עַת, וּבְכָל שָׁעָה מִחְדֵשׁ מִמֶּשׁ. עַלְיךָ לְדִעָת
כִּי בָּכֶל יוֹם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חִידָות נְפָלוֹת
לְגָמְרִי, וּבִידִיעָה זוּ לֹא תִּהְיֶה שְׁבּוּר בְּעָצָמָךְ כָּלָל, כִּי
הַמַּאֲמִינִי הָאָמָתִי בָּאֱמֹנוֹת חִידָשׁ הַעוֹלָם שֶׁהַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא מִחְדֵשׁ בְּטוּבוֹ בָּכֶל יוֹם פָּמִיד מִעְשָׂה
בְּרִאָשִׁית הָיוּא לֹא יִפְלֶבֶת בְּדַעַתּוּ כָּלָל, וְלֹא יִשְׁבֵּר רַוְחוֹ,
וְלֹא יִחְלַשׁ רְצֹנוֹ בְּשָׁוָם אָפָן שְׁבָעוֹלָם, כִּי פָמִיד
יִשְׁתַּחַל לְעֹשָׂות הַתְּחִילָה חִדְשָׁה; וּעַל-כֵּן רַאה לְחִזְקָה

עַצְמָךְ, וְלֹא לִפְלֵל בְּדַעַתְךָ כָּל יְהִי אֵיךְ שְׁיִהְיָה; וּזְכָר
כָּל זֶה, כִּי תָצַטֵּר לִזְהָה בִּימִים הַבָּאים.

כו.

אֲהוֹבִי, אָחִי הַיָּקָרִ! רָאָה לְחִזְקָעָצְמָךְ מַאַד מַאַד,
וְאֶל תִּתְיָאֵשׁ עַצְמָךְ בְּשׁוּם אֲפָנוֹ שְׁבָעוֹלָם כָּל, כִּי הוּא
יַתְבָּרֵךְ אָב הַרְחָמָן, וְחָפֵץ בְּתִשׁוּבָתָם שֶׁל רְשָׁעִים,
וְאִינוֹ חָפֵץ בְּמִיתָּתָם, וְעַד יּוֹם מוֹתָם מַחְכָּה לָהֶם
שְׁיִשְׁוֹבָה, וּעַל-כֵּן רָאָה לְשׁוֹב אֶלְיוֹ יַתְבָּרֵךְ בְּתִשׁוּבָה
אֲמַתִּית, וְאֶף שְׁנַדְמָה לְךָ כָּל מִינִי דְּמִיּוֹנֹת כְּאֵלָו אָבָד
מִנּוֹס וְתִקְוָה מִמֶּךָּ, כָּל זֶה בָּא מִפְאַת חִסְרוֹן הַאֲמִוָּנה
שְׁבָה, וּנְחַשֵּׁךְ מִמֶּךָּ הָאוֹר, אָבָל בָּאָם שְׁתֹזְכָה לְהַכְנִיס
בְּעַצְמָךְ אֲמוֹנָת חָדוֹשׁ הָעוֹלָם — לִירְדָּעַ כִּי בְּכָל יוֹם
וּבְכָל שָׁעה וּבְכָל רָגֵעַ נְעִשִּׁים חְדָשׁוֹת לְגַמְרִי לְגַמְרִי,
וְאֵין רָגֵעַ דָּוָמָה לְחַבְרוֹ וְאֵין שָׁום יוֹם דָוָמָה לְחַבְרוֹ,
בִּידְיעֹות אֶלְיוֹ תִזְכָה לְחַדְשָׁעָצְמָךְ, וּלְשׁוֹב בְּאֶמֶת
בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יַקְבִּילָךְ, וְתִזְכָה
לְהַפְּלֵל בָּוּ יַתְבָּרֵךְ, וּמְלָבֵד, אֲהוֹבִי, אָחִי, שְׁתִּיהְיָה
עַקְשָׁן גָּדוֹל לְקִים אֶת כָּל הַנְּאָמָר בָּאָן.

פָּم וּנְשָׁלָם, שְׁבָח לְאָל עַולָּם.